

мога ли да дигна 1,000 килограма изведнъжъ. И изведнажъ мога да ги дигна, но това е другъ въпросъ. Ако една мравя разглежда живота, тя ще го разглежда отъ свое становище. Нѣкой ме пита: можешъ ли да дигнешъ хиляда килограма. Казвамъ: да, и 1,000 килограма, и 10 miliona килограма мога да дигна изведнажъ, но мравешки? Това вече е изврътване на въпроса, то е вече относителна сила.

Въ втория стихъ се казва: „Искайтѣ!„ Какъ трѣбва да се иска?. Искането трѣбва да бѫде разумно. Само разумниятъ човѣкъ може да иска; само разумниятъ човѣкъ може да хлопа; само разумниятъ човѣкъ може да търси. Това сѫ вътрѣшни положения на нѣщата, това сѫ мѣрки. Човѣкъ трѣбва да се установи, въ какво трѣбва да вѣрва къмъ кѣкво трѣбва да се стрѣми, какъвъ трѣбва да бѫде неговиятъ идеалъ. Той непрѣмонно трѣбва да се установи. Само тогава външния му животъ може да стане красивъ. Сега нѣкой може да каже: хлопамъ но не ми отваряте. Казвамъ: така е, има условия въ живота, когато можешъ да хлопашъ и да не ти отваряте, а има условия въ живота, когато при първото чукане ти отваряте. Прѣставете си, че азъ отивамъ на гости нѣкаде, дето съмъ обѣщалъ да занеса една торба съ звонкови монети. Ще ми отворятъ ли тамъ? Да, тамъ всички ме чакатъ. При първото похлопване още, веднага ми отваряте и казватъ: той е! Но прѣставете си, че азъ отивамъ съ единъ парабелъ нѣкадѣ да обера нѣкого. Какъ мислите, колко пѫти трѣбва да хлопамъ, за да ми отворяте? — Колкото и да троицамъ, доброволно нѣма да ми от-